

Βρυξέλλες, 16 Οκτωβρίου 2019
(OR. en)

13224/19

**Διοργανικός φάκελος:
2019/0229 (NLE)**

**FISC 398
ECOFIN 885**

ΠΡΟΤΑΣΗ

Αποστολέας:	Για τον Γενικό Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο κ. Jordi AYET PUIGARNAU, Διευθυντής
Ημερομηνία Παραλαβής:	16 Οκτωβρίου 2019
Αποδέκτης:	κ. Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	COM(2019) 476 final
Θέμα:	Πρόταση ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για την τροποποίηση της απόφασης 2007/441/ΕΚ που επιτρέπει στην Ιταλική Δημοκρατία να εφαρμόσει μέτρα κατά παρέκκλιση του άρθρου 26 παράγραφος 1 στοιχείο α) και του άρθρου 168 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο - COM(2019) 476 final.

σνημμ.: COM(2019) 476 final

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 16.10.2019
COM(2019) 476 final

2019/0229 (NLE)

Πρόταση

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση της απόφασης 2007/441/ΕΚ που επιτρέπει στην Ιταλική Δημοκρατία να εφαρμόσει μέτρα κατά παρέκκλιση του άρθρου 26 παράγραφος 1 στοιχείο α) και του άρθρου 168 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Σύμφωνα με το άρθρο 395 παράγραφος 1 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας¹ (εφεξής «η οδηγία ΦΠΑ»), το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα έπειτα από πρόταση της Επιτροπής, μπορεί να επιτρέψει σε κάθε κράτος μέλος να θεσπίζει ειδικά μέτρα παρέκκλισης από τις διατάξεις της εν λόγω οδηγίας, για λόγους απλούστευσης των διαδικασιών επιβολής του φόρου ή πρόληψης ορισμένων τύπων φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής.

Με επιστολή που πρωτοκολλήθηκε στην Επιτροπή στις 12 Απριλίου 2019, η Ιταλία ζήτησε παράταση της παρέκκλισης από το άρθρο 168 και το άρθρο 26 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας ΦΠΑ, την οποία εφαρμόζει επί του παρόντος. Ειδικότερα, η Ιταλία ζητεί να της επιτραπεί να συνεχίσει να παρεκκλίνει από το άρθρο 168 περιορίζοντας στο 40 % το δικαίωμα έκπτωσης του ΦΠΑ εισροών που επιβάλλεται επί δαπανών σχετικών με μηχανοκίνητα οδικά οχήματα τα οποία δεν χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για επαγγελματικούς σκοπούς. Επιπλέον, η Ιταλία ζητεί να της επιτραπεί να συνεχίσει να παρεκκλίνει από το άρθρο 26 παράγραφος 1 στοιχείο α) απαλλάσσοντας από τον ΦΠΑ την ιδιωτική χρήση οχημάτων που ανήκουν στην επιχείρηση υποκείμενου στο φόρο, όταν τα οχήματα αυτά υπόκεινται στον περιορισμό του δικαιώματος έκπτωσης.

Σύμφωνα με το άρθρο 395 παράγραφος 2 της οδηγίας για τον ΦΠΑ, η Επιτροπή ενημέρωσε τα άλλα κράτη μέλη, με επιστολή της 13ης Μαΐου 2019, σχετικά με το αίτημα που υπέβαλε η Ιταλία. Με επιστολή της 14ης Μαΐου 2019, η Επιτροπή γνωστοποίησε στην Ιταλία ότι διαθέτετε όλες τις πληροφορίες που έκρινε αναγκαίες για την εξέταση του αιτήματος.

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Το άρθρο 168 της οδηγίας ΦΠΑ προβλέπει ότι ο υποκείμενος στον φόρο έχει το δικαίωμα έκπτωσης του ΦΠΑ ο οποίος επιβάλλεται σε αγορές αγαθών ή υπηρεσιών που χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς φορολογούμενων πράξεων στο κράτος μέλος όπου πραγματοποιούνται οι πράξεις αυτές. Στο άρθρο 26 παράγραφος 1 στοιχείο α) της ίδιας οδηγίας ορίζεται ότι η χρησιμοποίηση αγαθού, το οποίο ανήκει στην επιχείρηση, για ίδιους σκοπούς εξομοιώνεται με παροχή υπηρεσιών εξ επαχθούς αιτίας, εφόσον το αγαθό αυτό δημιουργήσει δικαίωμα προς έκπτωση του ΦΠΑ.

Στην περίπτωση μηχανοκίνητων οδικών οχημάτων που αποτελούν μέρος των περιουσιακών στοιχείων μιας επιχείρησης, η εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων συναντά ορισμένες πρακτικές δυσκολίες, ειδικότερα επειδή δεν είναι εύκολη η διάκριση μεταξύ ιδιωτικής και επαγγελματικής χρήσης των εν λόγω οχημάτων. Σε περιπτώσεις που τηρούνται λογιστικά στοιχεία σχετικά με τη χρήση των εν λόγω οχημάτων, τα στοιχεία αυτά συνιστούν πρόσθετη επιβάρυνση τόσο για τις επιχειρήσεις όσο και για τις διοικήσεις όσον αφορά την τήρηση και τον έλεγχό τους. Επιπλέον, η εφαρμογή αυτών των διατάξεων ενδεχομένως αυξάνει τον κίνδυνο να σημειωθούν απόπειρες κατάχρησης ή απάτης στον τομέα του ΦΠΑ, ιδίως μέσω της πιθανώς πλημμελούς δήλωσης της ιδιωτικής χρήσης των εν λόγω οχημάτων.

Επί του παρόντος, επιτρέπεται στην Ιταλία να παρεκκλίνει από το άρθρο 168 της οδηγίας ΦΠΑ περιορίζοντας σε 40 % το δικαίωμα έκπτωσης του ΦΠΑ που επιβάλλεται για την αγορά ενός οχήματος, συμπεριλαμβανομένων των συμβάσεων συναρμολόγησης και συναφών θεμάτων, την κατασκευή, την ενδοκοινοτική απόκτηση, την εισαγωγή, τη χρηματοδοτική

¹ EE L 347 της 11.12.2006, σ. 1.

μίσθωση ή την ενοικίαση, την τροποποίηση, την επισκευή ή συντήρηση και δαπάνες για τις παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιούνται σε σχέση με τα οχήματα και τη χρήση τους, περιλαμβανομένων των λιπαντικών και των καυσίμων, με την προϋπόθεση ότι το εν λόγω όχημα δεν χρησιμοποιείται αποκλειστικά για επιχειρηματικούς σκοπούς. Η παρέκκλιση καλύπτει όλα τα μηχανοκίνητα οχήματα, εκτός από τους ελκυστήρες που χρησιμοποιούνται στον γεωργικό ή δασικό τομέα, τα οποία χρησιμοποιούνται συνήθως για τη μεταφορά προσώπων ή εμπορευμάτων οδικώς και έχουν συνολικό μέγιστο βάρος χαμηλότερο από 3,5 τόνους και λιγότερες από εννέα θέσεις, συμπεριλαμβανομένης της θέσης του οδηγού. Αντιθέτως, δεν καλύπτει δαπάνες που αφορούν αποκλειστικά την επιχείρηση του υποκειμένου στον φόρο. Πρόκειται για την περίπτωση οχημάτων που αποτελούν μέρος του στόλου οχημάτων του υποκειμένου στο φόρο στο πλαίσιο άσκησης της δραστηριότητάς του, οχημάτων που χρησιμοποιούνται ως ταξί, οχημάτων που χρησιμοποιούνται ως εκπαιδευτικά οχήματα από σχολές οδηγών, καθώς και οχημάτων που χρησιμοποιούνται για ενοικίαση ή χρηματοδοτική μίσθωση ή από εμπορικούς αντιπροσώπους.

Ομοίως, επιτρέπεται στην Ιταλία να παρεκκλίνει από το άρθρο 26 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας ΦΠΑ απαλλάσσοντας από τον ΦΠΑ την ιδιωτική χρήση οχημάτων που ανήκουν στην επιχείρηση υποκειμένου στον φόρο, όταν τα οχήματα αυτά καλύπτονται από την ανωτέρω παρέκκλιση.

Η έγκριση των ανωτέρω μέτρων παρέκκλισης χορηγήθηκε αρχικά από το Συμβούλιο με την απόφαση 2007/441/ΕΚ, της 18ης Ιουνίου 2007², έως τις 31 Δεκεμβρίου 2010. Στη συνέχεια, τα μέτρα παρέκκλισης παρατάθηκαν τρεις φορές κατόπιν αιτήματος της Ιταλίας: με την εκτελεστική απόφαση 2010/748/ΕΕ του Συμβουλίου, της 29ης Νοεμβρίου 2010³, τα μέτρα παρατάθηκαν για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2011 έως 31 Δεκεμβρίου 2013· με την εκτελεστική απόφαση 2013/679/ΕΕ του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013⁴, για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2014 έως 31 Δεκεμβρίου 2016· τέλος, με την εκτελεστική απόφαση 2016/1982/ΕΕ του Συμβουλίου, της 8ης Νοεμβρίου 2016⁵, για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2017 έως 31 Δεκεμβρίου 2019.

Το παρόν αίτημα της Ιταλίας για περαιτέρω παράταση της παρέκκλισης έως τις 31 Δεκεμβρίου 2022 βασίζεται στην ίδια αιτιολόγηση με εκείνη που παρατέθηκε στα προηγούμενα αιτήματα. Το αίτημα συνοδεύεται από έκθεση η οποία περιλαμβάνει επανεξέταση του ποσοστού του περιορισμού που εφαρμόστηκε επί του δικαιώματος έκπτωσης, όπως απαιτείται από το άρθρο 6 της απόφασης 2007/441/ΕΚ.

Από τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν από την Ιταλία προκύπτει ότι ο τρέχων συντελεστής ύψους 40 % εξακολουθεί να είναι κατάλληλος, διότι αντιστοιχεί στις τρέχουσες συνθήκες της ιταλικής οικονομίας όσον αφορά την αναλογία επιχειρηματικής και ιδιωτικής χρήσης των εν λόγω μηχανοκίνητων οδικών οχημάτων. Σύμφωνα με την έκθεση της Ιταλίας, στην ιταλική οικονομία κυριαρχούν οι πολύ μικρές επιχειρήσεις, οι οποίες αντιστοιχούν στο 99 % των ιταλικών επιχειρήσεων και ανέρχονται σε περίπου 5,2 εκατομμύρια υποκειμένους στον φόρο. Τα στοιχεία αυτά αναπαριστούν εύγλωττα τη δυσκολία που αντιμετωπίζουν οι αρχές κατά την επαλήθευση της ιδιωτικής και της επιχειρηματικής χρήσης μηχανοκίνητων οχημάτων που ανήκουν σε τέτοιες πολύ μικρές επιχειρήσεις. Η κυριαρχία των πολύ μικρών επιχειρήσεων δικαιολογεί επίσης τη θέσπιση μέτρων απλούστευσης ώστε να διασφαλίζεται η συμμόρφωση με τις φορολογικές υποχρεώσεις.

² EE L 165 της 27.6.2007, σ. 33.

³ EE L 318 της 4.12.2010, σ. 45.

⁴ EE L 316 της 27.11.2013, σ. 37.

⁵ EE L 305 της 12.11.2016, σ. 30.

Η Ιταλία αναφέρει ότι αυτές οι πολύ μικρές επιχειρήσεις έχουν χαμηλότατο κύκλο εργασιών και, στις περισσότερες περιπτώσεις, απασχολούν έναν μόνο υπάλληλο, επομένως μπορεί να θεωρηθεί ότι τα εν λόγω οχήματα χρησιμοποιούνται σε σημαντικό βαθμό για ιδιωτικούς σκοπούς. Υπολογίζεται ότι το μέσο ποσοστό ιδιωτικής χρήσης, από Ιταλούς υποκείμενους στον φόρο, εταιρικών οχημάτων που καλύπτονται από την παρέκκλιση ανέρχεται σε περίπου 60 %. Το ποσοστό αυτό εξηγείται από την κυριαρχία των πολύ μικρών επιχειρήσεων, οι οποίες κατέχουν την πλειονότητα των εταιρικών οχημάτων που κυκλοφορούν στην Ιταλία. Επιπλέον, οι μεγαλύτερες επιχειρήσεις (με κύκλο εργασιών άνω των 5 εκατ. EUR) αντιστοιχούν μόνο στο 1 % του συνόλου, ενώ διαθέτουν την πλειονότητα των εταιρικών τους οχημάτων σε εργαζομένους ή διευθυντικά στελέχη ως παροχή σε είδος. Εν προκειμένω, υπενθυμίζεται ότι η καταβολή του φόρου επί των εν λόγω παροχών σε είδος βαρύνει τον εργαζόμενο (ή το διευθυντικό στέλεχος) που λαμβάνει αυτήν την παροχή και, ως εκ τούτου, χρησιμοποιεί νομίμως το εταιρικό αυτοκίνητο για προσωπικούς και οικογενειακούς σκοπούς καθόλη τη διάρκεια του έτους. Σύμφωνα με την Ιταλία, η μη επιχειρηματική χρήση οχημάτων από μεγαλύτερες επιχειρήσεις επίσης υπερβαίνει το 50 %.

Για να αιτιολογήσει την καταλληλότητα του ποσοστού ύψους 40 %, η Ιταλία παραπέμπει περαιτέρω στην απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση C-228/05 *Stradasfalti*⁶, με την οποία κρίθηκε ότι ο περιορισμός του δικαιώματος έκπτωσης για δαπάνες που σχετίζονται με μηχανοκίνητα οχήματα, ο οποίος ίσχυε προηγουμένως στην Ιταλία, δεν ήταν σύμφωνος με την ενωσιακή νομοθεσία. Ως αποτέλεσμα αυτής της απόφασης, η Ιταλία υποχρεώθηκε να καθιερώσει διαδικασία για την υποβολή αιτημάτων επιστροφής ΦΠΑ που δεν έχει εκπέσει. Ο Ιταλός νομοθέτης αποφάσισε ότι οι φορολογούμενοι θα μπορούσαν να υποβάλλουν αίτημα επιστροφής με δύο διαφορετικούς τρόπους: είτε μέσω διαδικασίας «αναλυτικής υποβολής», κατά την οποία παρέχονται αποδεικτικά στοιχεία για την καταλληλότητα του ποσοστού της έκπτωσης για την οποία ζητήθηκε επιστροφή, είτε μέσω διαδικασίας «ηλεκτρονικής υποβολής», κατά την οποία χρησιμοποιείται ενιαίος συντελεστής επιστροφής ύψους 40 %. Η Ιταλία αναφέρει ότι για το 95 % των αιτημάτων επιστροφής δαπανών ακολουθήθηκε η διαδικασία «ηλεκτρονικής υποβολής». Κατά την άποψή της, αυτό αποτελεί επιβεβαίωση ότι τα ίδια τα ενδιαφερόμενα μέρη αναγνωρίζουν την καταλληλότητα αυτού του ποσοστού για το οικονομικό τοπίο της Ιταλίας.

Είναι αλήθεια ότι η διάκριση μεταξύ ιδιωτικής και επιχειρηματικής χρήσης των εταιρικών οχημάτων συνεπάγεται επαχθές και δυσανάλογο κόστος τήρησης των κατάλληλων λογιστικών στοιχείων σε σύγκριση με τα δυνητικά οφέλη, ιδίως όσον αφορά τις ατομικές και τις πολύ μικρές επιχειρήσεις. Η διάκριση αυτή θα μπορούσε επίσης να οδηγήσει σε νομικές διαφορές μεταξύ των φορολογικών αρχών και των υποκείμενων στον φόρο, με αποτέλεσμα πρόσθετο κόστος.

Κατά τα φαινόμενα, ο συντελεστής 40 % αντανακλά επαρκώς την πραγματική επιχειρηματική χρήση των εν λόγω οχημάτων. Πράγματι, η εφαρμογή υψηλότερου ή χαμηλότερου συντελεστή θα οδηγούσε σε υπερβολικά μεγάλες αποκλίσεις μεταξύ του καθορισμένου ποσοστού και της πραγματικής χρήσης των οχημάτων για επιχειρηματικές δραστηριότητες και για ιδιωτικούς σκοπούς. Ο συντελεστής αυτός είναι παρόμοιος με το ποσοστό που χρησιμοποιείται σε άλλα κράτη μέλη.

Τα μέτρα που εγκρίθηκαν με την απόφαση 2007/441/EK θεωρούνται ικανοποιητικός συμβιβασμός μεταξύ των θεσπισθέντων κανόνων και της ακριβής, χρονοβόρας και σε μεγάλο βαθμό αναποτελεσματικής τήρησης λογιστικών στοιχείων που αποβλέπει στο να

⁶ Απόφαση του Δικαστηρίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2006, στην υπόθεση C-228/05, *Stradasfalti Srl κατά Agenzia delle Entrate - Ufficio di Trento*, ECLI:EU:C:2006:578.

επιβεβαιώνεται ότι ένα συγκεκριμένο όχημα έχει πράγματι χρησιμοποιηθεί για επιχειρηματικές δραστηριότητες.

Τα μέτρα παρέκκλισης δεν αναμένεται να επηρεάσουν σημαντικά το συνολικό ποσό των φορολογικών εσόδων της Ιταλίας που εισπράττονται στο στάδιο της τελικής κατανάλωσης. Ομοίως, δεν αναμένεται να επηρεάσουν αρνητικά τους ίδιους πόρους της Ένωσης που προέρχονται από τον ΦΠΑ.

Με βάση τα ανωτέρω, και δεδομένου ότι το νομικό πλαίσιο της ΕΕ και η πραγματική κατάσταση παραμένουν αμετάβλητα, η ζητούμενη παράταση των μέτρων παρέκκλισης έως τις 31 Δεκεμβρίου 2022 φαίνεται δικαιολογημένη. Ως εκ τούτου, προτείνεται να γίνει δεκτό το αίτημα. Σε περίπτωση που η Ιταλία επιθυμεί να ζητήσει περαιτέρω παράταση και πέραν του 2022, πρέπει να υποβάλει έως την 1η Απριλίου 2022 αίτημα για παράταση, συνοδευόμενο από έκθεση η οποία περιλαμβάνει επανεξέταση του ποσοστού του περιορισμού που εφαρμόστηκε.

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Παρόμοιες παρεκκλίσεις όσον αφορά το δικαίωμα έκπτωσης έχουν χορηγηθεί και σε άλλα κράτη μέλη.

Το άρθρο 176 της οδηγίας ΦΠΑ ορίζει ότι το Συμβούλιο καθορίζει τις δαπάνες οι οποίες δεν παρέχουν δικαίωμα έκπτωσης του ΦΠΑ. Έως τότε, επιτρέπεται στα κράτη μέλη να διατηρήσουν τις εξαιρέσεις που εφαρμόζονταν δυνάμει της εθνικής τους νομοθεσίας την 1η Ιανουαρίου 1979. Σε αυτήν τη βάση, υπάρχουν ορισμένες διατάξεις «αναστολής» που περιορίζουν το δικαίωμα έκπτωσης του ΦΠΑ όσον αφορά τα εταιρικά μηχανοκίνητα οχήματα.

Έχουν αποτύχει οι προηγούμενες πρωτοβουλίες για τη θέσπιση κανόνων σχετικά με τις κατηγορίες δαπανών που ενδέχεται να υπόκεινται σε περιορισμό του δικαιώματος έκπτωσης⁷. Έως ότου εναρμονιστούν αυτοί οι κανόνες σε επίπεδο ΕΕ, παρεκκλίσεις όπως η παρούσα θεωρούνται κατάλληλες.

Συνεπώς, τα προτεινόμενα μέτρα είναι σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας ΦΠΑ.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

- **Νομική βάση**

Η μόνη δυνατή νομική βάση είναι το άρθρο 395 της οδηγίας ΦΠΑ.

- **Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)**

Όσον αφορά τη διάταξη της οδηγίας ΦΠΑ στην οποία βασίζεται, η πρόταση εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνεπώς, δεν έχει εφαρμογή η αρχή της επικουρικότητας.

- **Αναλογικότητα**

Η απόφαση αφορά έγκριση που χορηγείται σε κράτος μέλος κατόπιν αιτήματός του και ουδόλως συνιστά υποχρέωση.

⁷ COM (2004) 728 τελικό – Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου που τροποποιεί την οδηγία 77/388/ΕΟΚ με σκοπό την απλούστευση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τον φόρο προστιθεμένης αξίας (ΕΕ C 24 της 29.1.2005, σ. 10), που αποσύρθηκε στις 21 Μαΐου 2014 (ΕΕ C 153 της 21.5.2014, σ. 3).

Δεδομένου του περιορισμένου πεδίου εφαρμογής της παρέκκλισης, το ειδικό μέτρο είναι ανάλογο προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, δηλαδή την απλούστευση της είσπραξης του φόρου και την παρεμπόδιση ορισμένων μορφών φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής. Ειδικότερα, δεδομένου ότι οι επιχειρήσεις ενδέχεται να δηλώνουν χαμηλότερο ΦΠΑ από τον πράγματι οφειλόμενο, και ότι ο έλεγχος των δεδομένων για τα διανυθέντα χιλιόμετρα είναι επαχθής για τις φορολογικές αρχές, ο περιορισμός κατά 40 % θα συμβάλει στην απλούστευση της διαδικασίας είσπραξης του ΦΠΑ και θα παρεμποδίσει τη φοροδιαφυγή, μεταξύ άλλων, μέσω της τήρησης ανακριβών λογιστικών στοιχείων.

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Ως νομική πράξη προτείνεται η εκτελεστική απόφαση του Συμβουλίου.

Βάσει του άρθρου 395 της οδηγίας ΦΠΑ, παρέκκλιση από τους κοινούς κανόνες ΦΠΑ είναι δυνατή μόνο κατόπιν έγκρισης του Συμβουλίου, το οποίο αποφασίζει ομόφωνα έπειτα από πρόταση της Επιτροπής. Συνεπώς, η εκτελεστική απόφαση του Συμβουλίου είναι η καταλληλότερη νομική πράξη, δεδομένου ότι μπορεί να απευθύνεται σε μεμονωμένο κράτος μέλος.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Δεν πραγματοποιήθηκε διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη. Η παρούσα πρόταση βασίζεται σε αίτημα της Ιταλίας και αφορά μόνο το συγκεκριμένο κράτος μέλος.

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνομίας**

Δεν υπήρξε ανάγκη εξωτερικής εμπειρογνομίας.

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Η πρόταση αποσκοπεί στην απλούστευση της διαδικασίας είσπραξης του ΦΠΑ και στην αποτροπή της φοροδιαφυγής στον τομέα του ΦΠΑ. Ως εκ τούτου, έχει δυνητικά θετικές επιπτώσεις τόσο για τις επιχειρήσεις όσο και για τις διοικήσεις. Η Ιταλία έχει αναγνωρίσει ότι τα μέτρα παρέκκλισης αποτελούν την πλέον κατάλληλη λύση. Τα μέτρα είναι συγκρίσιμα με άλλες προηγούμενες και υφιστάμενες παρεκκλίσεις που έχουν χορηγηθεί σε άλλα κράτη μέλη.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Η πρόταση δεν έχει επιπτώσεις στην προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση δεν θα έχει αρνητικές επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της ΕΕ.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Η πρόταση περιλαμβάνει ρήτρα λήξης ισχύος, η οποία έχει καθοριστεί για τις 31 Δεκεμβρίου 2022.

Σε περίπτωση που η Ιταλία εξετάσει το ενδεχόμενο περαιτέρω παράτασης των μέτρων παρέκκλισης και πέραν του 2022, θα πρέπει να υποβάλει στην Επιτροπή, το αργότερο έως την 1η Απριλίου 2022, αίτηση παράτασης η οποία θα συνοδεύεται από έκθεση που θα περιλαμβάνει επανεξέταση του ποσοστού του περιορισμού.

Πρόταση

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση της απόφασης 2007/441/ΕΚ που επιτρέπει στην Ιταλική Δημοκρατία να εφαρμόσει μέτρα κατά παρέκκλιση του άρθρου 26 παράγραφος 1 στοιχείο α) και του άρθρου 168 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη την οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας⁸, και ιδίως το άρθρο 395 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το άρθρο 168 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ προβλέπει ότι ο υποκείμενος στον φόρο έχει το δικαίωμα έκπτωσης του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) που επιβάλλεται για αγαθά και υπηρεσίες που χρησιμοποιεί για τις ανάγκες των φορολογούμενων πράξεών του. Με το άρθρο 26 παράγραφος 1 στοιχείο α) της εν λόγω οδηγίας εξομοιώνεται με παροχή υπηρεσιών εξ επαχθούς αιτίας η χρησιμοποίηση περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης για τις ίδιες ανάγκες του υποκείμενου στον φόρο ή του προσωπικού του ή, γενικότερα, για σκοπούς ξένους προς την επιχείρησή του.
- (2) Με την απόφαση 2007/441/ΕΚ του Συμβουλίου⁹ επιτρέπεται στην Ιταλία να περιορίσει στο 40 % το δικαίωμα, δυνάμει του άρθρου 168 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ, για έκπτωση του ΦΠΑ που επιβάλλεται επί ορισμένων δαπανών για ορισμένα οδικά οχήματα με κινητήρα που δεν χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για επιχειρηματικούς σκοπούς. Για οχήματα που υπόκεινται στον εν λόγω περιορισμό του 40 %, απαιτείται επίσης από την Ιταλία να απαλλάσσει τους υποκείμενους στον φόρο από την υποχρέωση να εξομοιώνουν την ιδιωτική χρήση των εν λόγω οχημάτων με παροχή υπηρεσιών σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2006/112/ΕΚ. Η ισχύς της απόφασης 2007/441/ΕΚ, η οποία έχει παραταθεί πολλές φορές, πρόκειται να λήξει στις 31 Δεκεμβρίου 2019.
- (3) Με επιστολή που πρωτοκολλήθηκε στην Επιτροπή στις 12 Απριλίου 2019, η Ιταλία ζήτησε την άδεια να συνεχίσει να εφαρμόζει τα μέτρα παρέκκλισης που εγκρίθηκαν με την απόφαση 2007/441/ΕΚ («τα μέτρα παρέκκλισης») για μια περαιτέρω περίοδο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2022.

⁸ ΕΕ L 347 της 11.12.2006, σ. 1.

⁹ Απόφαση 2007/441/ΕΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2007, που επιτρέπει στην Ιταλική Δημοκρατία να εφαρμόσει μέτρα κατά παρέκκλιση του άρθρου 26 παράγραφος 1 στοιχείο α) και του άρθρου 168 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 165 της 27.6.2007, σ. 33).

- (4) Με επιστολή της 13ης Μαΐου 2019, η Επιτροπή ενημέρωσε τα άλλα κράτη μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 395 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 2006/112/EK, σχετικά με το αίτημα της Ιταλίας. Με επιστολή της 14ης Μαΐου 2019, η Επιτροπή γνωστοποίησε στην Ιταλία ότι διέθετε όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για την εξέταση του αιτήματος.
- (5) Παράλληλα με το αίτημα, η Ιταλία υπέβαλε στην Επιτροπή έκθεση, σύμφωνα με το άρθρο 6 της απόφασης 2007/441/EK, περιλαμβανομένης της επανεξέτασης του ποσοστού του περιορισμού που εφαρμόστηκε επί του δικαιώματος έκπτωσης του ΦΠΑ. Με βάση τις διαθέσιμες επί του παρόντος πληροφορίες, η Ιταλία υποστηρίζει ότι εξακολουθεί να δικαιολογείται ο συντελεστής 40 %. Η Ιταλία υποστηρίζει επίσης ότι εξακολουθεί να είναι αναγκαία η αναστολή της υποχρέωσης δήλωσης στοιχείων για την επιβολή ΦΠΑ επί της ιδιωτικής χρήσης μηχανοκίνητου οχήματος που υπόκειται στον εν λόγω περιορισμό του 40 %, ώστε να διασφαλίζεται ότι το μέτρο είναι ολοκληρωμένο και συνεκτικό. Με τον τρόπο αυτό θα αποφευχθεί η διπλή φορολόγηση. Τα εν λόγω μέτρα παρέκκλισης δικαιολογούνται από την ανάγκη απλούστευσης της διαδικασίας είσπραξης του ΦΠΑ και αποτροπής της φοροδιαφυγής που προκύπτει από την τήρηση ανακριβών λογιστικών στοιχείων και από ψευδείς φορολογικές δηλώσεις.
- (6) Η παράταση των μέτρων παρέκκλισης θα πρέπει να περιορίζεται στον αναγκαίο χρόνο για την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των μέτρων παρέκκλισης και της καταλληλότητας του ποσοστού. Συνεπώς, θα πρέπει να επιτραπεί στην Ιταλία να συνεχίσει να εφαρμόζει τα μέτρα παρέκκλισης έως τις 31 Δεκεμβρίου 2022.
- (7) Θα πρέπει να οριστεί προθεσμία για την υποβολή αιτήματος τυχόν περαιτέρω παράτασης των μέτρων παρέκκλισης πέραν και του 2022, την οποία η Ιταλία ενδεχομένως να κρίνει αναγκαία. Θα πρέπει να απαιτηθεί από την Ιταλία να υποβάλει έκθεση παράλληλα με τυχόν αίτημα παράτασης, περιλαμβανομένης επανεξέτασης του ποσοστού του περιορισμού που εφαρμόστηκε επί του δικαιώματος έκπτωσης του ΦΠΑ.
- (8) Τα μέτρα παρέκκλισης θα έχουν αμελητέα επίπτωση στο συνολικό ποσό του φόρου που εισπράττεται στο στάδιο της τελικής κατανάλωσης και δεν θα έχουν αρνητικές συνέπειες στους ιδίους πόρους της Ένωσης που προέρχονται από τον ΦΠΑ.
- (9) Για τον λόγο αυτό θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως η απόφαση 2007/441/EK,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η απόφαση 2007/441/EK τροποποιείται ως εξής:

- (1) το άρθρο 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 6

Τυχόν αίτημα για την έγκριση παράτασης των μέτρων παρέκκλισης που εγκρίνονται με την παρούσα απόφαση υποβάλλεται στην Επιτροπή έως την 1η Απριλίου 2022. Το αίτημα συνοδεύεται από έκθεση η οποία περιλαμβάνει επανεξέταση του ποσοστού του περιορισμού που εφαρμόστηκε επί του δικαιώματος έκπτωσης ΦΠΑ βάσει της παρούσας απόφασης.»

- (2) το άρθρο 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 7

Η παρούσα απόφαση λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2022.»

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.
Βρυξέλλες,

*Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος*